బంధం

శ్రీకళ అబ్బరాజు

(గతసంచిక తరువాయి)

"చూడు దీప్తీ అయామ్ సారీ టూ సే కానీ, యిలా నువ్వు రెండురోజులకొకసారి ఏదొక ప్లాన్‌తో వస్తే ప్రతిసారీ నాకు వీలు కుదరదు. నాకు యిలాంటివన్నీ యింట్రస్ట్ లేకపోయినా నిన్ను చిన్నబుచ్చకూడదని ఒప్పుకుంటాను. కానీ నేను పూర్తిగా నువ్వు చేసే ప్లానింగ్ నడుచుకోవాలంటే కుదరదు. ఇంకొక్క విషయం ఒకసారి నేను కుదరదు అని చెప్పాక కూడా నేరుగా యింటికి రావద్దు ప్లీజ్"

"అలాగా" అంది దీప్తి కోపంగా. "యిక నీతో నేరుగా మా పేరెంట్స్ మాట్లాడతారు. అప్పుడు ఎలా తప్పించుకుంటావో అదీ చూస్తాను" అంటూ మూతి బిగించుకుని, హైహీల్సుతో ధనాధనా అడుగులు వేస్తూ వెళ్ళిపోయింది.

❦❦❦

సుమ ఎదురుచూస్తున్న పరీక్షలు రానే వచ్చాయి. ఎగ్జామ్స్‌కి వెళ్ళబోయే ముందు ప్రసాదరావు కూతుర్ని దగ్గరకు పిలిచాడు. "నువ్వు కాబోయే అయ్యేయస్ ఆఫీసర్‌వి అనుకుని వెళ్ళి పరీక్షలు రాయి. ఆ కాన్ఫిడెన్స్‌తోనే వెళ్ళు" చెప్పి భుజం తట్టాడు.

❦❦❦

సుమ పరీక్షలు అయిపోయాయి.

ఇంటర్వ్యూకి సెలెక్ట్ అయ్యిందో లేదో తెలియడానికి యింకా వ్యవధి వుంది.

ఈలోపే యింటర్వ్యూలో అడిగే ప్రశ్నల తాలూకు ప్రిపరేషన్ మొదలుపెట్టాడు ప్రసాదరావు.

❦❦❦

ఒక ఆదివారం మధ్యాహ్నం....

సీమ వచ్చింది.

"ఇదిగో నా వెడ్డింగ్ కార్డు. నేను ముందే ఫ్రెండ్సందరికీ పంచేస్తున్నాను. తర్వాత అమ్మావాళ్ళు ఫార్మల్‌గా వచ్చి అంకుల్‌ని పిలుస్తారు" అంటూ పసుపు పెట్టిన బంగారు రంగు కవర్‌ని సుమ చేతిలో పెట్టింది.

ఆ కార్డుని చూస్తూనే సుమకి తల్లి నిశ్చితార్థం కోసం అలాంటి కార్డునే సెలెక్ట్ చేయడం గుర్తొచ్చింది. తల్లి జ్ఞాపకాలు మనసుని ముంచెత్తడంతో పరధ్యానంగా కార్డు అంచుల్ని చూపుడు వేలితో తాకుతూ అలాగే నిలబడిపోయిందొక క్షణం.

"అయామ్ సారీ" సుమ చేతిని పట్టుకుంది సీమ.

"నీ మారేజ్ గుర్తొచ్చినట్టుంది" అంది నొచ్చుకుంటున్నట్టుగా.

సుమ నీరసంగా నవ్వింది. "అలాంటిదేమీ లేదు. ఒకవేళ నేను యింటర్వ్యూకి సెలెక్ట్ అయితే యింటర్వ్యూ డేట్స్ నీ పెళ్ళికి అడ్డం రావు కదా. అని ఆలోచిస్తున్నానంతే" మాట తప్పించింది.

"అలా అనకు. పైన తథాస్తు దేవతలుంటారని మా అమ్మ చెప్పింది" అని నాలిక్కరుచుకుని.

"పర్లేదు. అనొచ్చు. ఎందుకంటే, నా పెళ్ళికి రాకపోయినా నీకు యింటర్వ్యూకి కాల్ వచ్చినట్టేగా" అంది తలమీద మొట్టికాయ వేసుకుంటూ.

సీమ యాక్షను చూసి సుమకి నవ్వొచ్చింది.

"ఫ్రెండ్సిద్దరూ చేరి ఏం మాట్లాడుకుంటున్నారు?" వాళ్ళ నవ్వులు విని, లోపలికి వచ్చిన ఆదిత్య యిద్దరివంకా చూసి అడిగాడు.

"నా పెళ్ళికి సుమని పిలవడానికి వచ్చాను. మిమ్మల్ని మాత్రం పిలవను. ఎందుకంటే, ముందు మీరు కదా! పెళ్ళి చేసుకోవాల్సింది? దాన్ని వాయిద వేసి, నా మారేజ్‌లో బ్యాచిలర్‌లా వచ్చి ఫోజు కొడతానంటే అస్సలు కుదరదు" అంది సీమ అల్లరిగా నవ్వుతూ.

"అవును. దీప్తి పేరెంట్స్ మొన్ననే ఫోన్ చేశారు. పెళ్ళికి ముహూర్తాలు పెట్టుకుందామని. అయ్యగారు మళ్ళీ వాయిదా వేశారు. ఇంకోసారి గనక యిలాగే చేస్తే వాళ్ళే మీ సంబంధం మాకొద్దు 'థాంక్యూ' అంటారు" ఆదిత్యవైపుకి చూస్తూ కోపంగా అంది సుమ.

ఆదిత్య జవాబు చెప్పకుండా అక్కడ నుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

"అతను హర్టయినట్టున్నాడు. మరీ పర్సనల్ విషయాలు మాట్లాడినట్టున్నావు" సుమ జబ్బగిల్లి చెవిలో గొణిగింది సీమ.

"ఇంకా.. నాన్న ఈ యింట్లో ఎన్నాళ్ళని ఒంటరిగా వుంటారు? ఆదిత్య పగలంతా ఆఫీసులో వుంటాడు. నేను ఎంతకాలం యిక్కడ వుంటానో నాకే తెలియదు. ఈలోగా ఆదిత్య సెటిలైతే నాకూ నాన్న గురించిన దిగులు వుండదు."

"నాకు మాత్రం అలా అనిపించడంలేదు" అంది సీమ వెంటనే.

"ఇంకెలా అనిపిస్తుంది?" అడిగింది బింకంగా.

"నేను నీకు చిన్నప్పటి నుంచి ఫ్రెండుని. నీ అలవాట్లు అన్నీ నాకు బాగా తెలుసు. నిన్ను యిబ్బంది పెట్టే విషయం ఏదైనా వుంటే, దాన్నుంచి త్వరగా బైటపడాలని ప్రయత్నించే అలవాటు నీది. కాలేజీలో నీకు టెన్షన్ కలిగించే ప్రెజెంటేషన్ వుంటే.. కావాలని ముందు నీ పేరే యిచ్చేదానివి. ఎందుకంటే దాన్ని ఎంత త్వరగా ముగించేస్తే అంత త్వరగా టెన్షన్ నుంచి రిలీవ్ అవ్వొచ్చని. ఆదీ పెళ్ళి విషయంలో కూడా నువ్వు ఆలోచిస్తున్నావని నాకు అనిపిస్తుంది. అతన్ని కోల్పోతున్నానన్న బాధని త్వరగా యాక్సెప్ట్ చేయాలని చూస్తున్నావు కదూ"

సుమ కళ్ళతోనే అవునన్నట్టు పలికింది.

"నా ఉద్దేశ్యం ప్రకారం అతనికి నీమీద ఫీలింగ్స్ యింకా అలానే వున్నట్టున్నాయి. అందుకే దీప్తితో పెళ్ళిని వాయిదా వేస్తున్నాడనిపిస్తుంది. మళ్ళీ మీ యిద్దరూ ఒకటైతే బావుంటుంది" అంది ఆశగా.

"ప్లీజ్...సీమా!" వారిస్తున్నట్టుగా అంది సుమ.

"నీకు తెలియదు. నేనెంత దారుణంగా ఆదిత్య మనసుని ముక్కలు చేశానో. అతను ఎంత డీప్‌గా నన్ను ప్రేమిస్తున్నాడో తెలిసి కూడా ఫీలింగ్స్‌ని లెక్కపెట్టలేదు నేను. ఆశలు కల్పించి నిశ్చితార్థం ముందురోజు 'నువ్వు నాకు అక్కర్లేదు' అన్నట్టు వెళ్ళిపోయాను. గాజుకుండీని పగలగొట్టినంత తేలిగ్గా, మా యిద్దరి మధ్య ఉన్న అనుబంధాన్ని ముక్కలు చేశాను. కనీసం నేను మోహిత్ గురించి ముందుగా అతనికి చెప్పినా పరిస్థితి మెరుగ్గా వుండేదేమో?

అసలు ఆదీకి కోపం రావడమన్నది నాకు తెలియదు. అర్ధరాత్రి లేపి నేను ఏది కావాలని అడిగినా విసుగు పడకుండా నవ్వుతూ తెచ్చిచ్చేవాడు.

అలాంటిది నేను ఈ యింటికి మొదటిసారి వచ్చినప్పుడు నా మీద కోపం తెచ్చుకుని చాలా రోజులు మాట్లాడలేదు. నిజానికి అది కోపం కూడా కాదు. నా వల్ల కలిగిన డిసప్పాయింట్‌మెంట్. తిరస్కారం వల్ల కలిగిన బాధ. కోపం కంటే భయంకరమైన ఫీలింగ్ అది.

నేను లైఫ్‌లో దెబ్బతిన్నాక యిప్పుడు స్వార్థం కోసం ఆదిత్యని నేను కోరుకోలేను ఒకవేళ మోహిత్‌తో నా జీవితం గనక బావుండి వుంటే ఆదిత్య ఫీలింగ్స్‌ని గురించిన బాధ నాకు వుంటుందా? ఇది స్వార్థం కాక మరేంటి చెప్పు? అందుకే అంత చీప్‌గా ఆలోచించి నా దృష్టిలో నేను దిగజారిపోదల్చుకోలేదు. ఆదిత్య గనుక అలా ఆలోచిస్తే ఆ క్షణమే నాకు చచ్చిపోవాలనిపిస్తుంది" అంది జీరపోయిన గొంతుతో.

"అంటే దీనర్థం నువ్వు ఆదిత్యని ప్రేమిస్తున్నావనే కదూ" సీమ అడిగింది.

"ప్లీజ్ యింతకు మించి యింకొక్క మాటకూడా మాట్లాడొద్దు" అప్పటికే సుమ కళ్ళల్లో నీళ్ళు నిండాయి.

"ఆదీ డిజర్వ్ బెస్ట్. అదీగాక, మా అమ్మ చివరిగా దీప్తికి, ఆదిత్యకీ పెళ్ళి జరగాలని కోరుకుంది" కష్టం మీద గొంతు పెగుల్చుకుని చెప్పింది సుమ.

"ఇట్స్. ఓ.కే" స్నేహితురాలి బాధను పంచుకుంటూ దగ్గరకి తీసుకుంది సీమ.

సుమ సివిల్ సర్వీసెస్ యింటర్వ్యూకి సెలక్టయినట్టు తెలిసింది. ఆ రోజు ప్రసాదరావు ఆనందం అంతా యింతా కాదు.

"నీ గోల్‌కి ఒక్క అడుగు దూరంలో వున్నావు. ఇంటర్వ్యూలో అడిగే ప్రశ్నలకి నీకు తెలిసిన విషయాల్ని నీ కోణంలో ప్రెజెంట్ చెయ్యి. నీ ఆలోచన, అవగాహన నీ మాటల్లో సూటిగా, స్పష్టంగా కనిపించాలి" ఫ్లైట్ ఎక్కబోయే ముందు కూతురి భుజం తట్టి విష్ చేశాడు ప్రసాదరావు.

ఢిల్లీలో జరిగిన యింటర్వ్యూలో అన్ని విభాగాలకూ సంబంధించిన ప్రశ్నలకు సంతృప్తికరంగా సమాధానాలు యిచ్చి ఐదవరాంక్ సాధించింది సుమ.

టాప్ ఫైవ్‌లో నిలబడడమే కాకుండా తెలుగు రాష్ట్రాల నుంచి, ఆ సంవత్సరం ఐయ్యేయస్ విభాగంలో పోస్టింగ్ సాధించిన ఏకైక మహిళగా నిలిచింది.

ఆ వార్త తెలిసినరోజు ప్రసాదరావు ఆనందం అంతా యింతా కాదు. "ఇంటర్వ్యూ పానెల్ యింకా ఏమేమి ప్రశ్నలు అడిగారు?" స్టడీ రూంలో కూతుర్ని ఎదురుగా కూర్చోబెట్టుకుని అడిగాడాయన.

"మనిషికి నిత్యావసరాలతోబాటు జీవితం సాఫీగా సాగాలంటే వుండవలసిన ముఖ్యలక్షణం ఏమిటి? అని అడిగారు. నేను 'నిజాన్ని గుర్తించగలగడం' అని చెప్పాను. ఎందుకంటే ప్రతి మనిషికీ పైకి కనిపించే మొహం వెనకాల ఒక నిజం వుంటుంది. దగాకోర్లు, మోసగాళ్ళు కూడా అమాయకమైన మొహాల వెనకాల దాక్కుని తిరుగుతూ వుంటారు సొసైటీలో. జీవితం సాఫీగా సాగాలంటే అలాంటివారిని గుర్తించగలిగే సామర్థ్యం వుండాలి. ఇక ఉన్నతస్థానాల్లో వున్నవారికైతే ఈ సామర్థ్యం తప్పనిసరిగా వుండాలి. ఎందుకంటే వారు తీసుకునే ప్రతిచర్య చాలామంది జీవితాల్ని ప్రభావితం చేస్తుంది. అలాంటివారు యింకా జాగ్రత్తగా వుండాలి" అని చెప్పాను.

"వెరీ గుడ్." కళ్ళజోడు తడుముకుంటూ ఆనందంగా అన్నాడు ప్రసాదరావు.

వాళ్ళ సంభాషణ అంతా అక్కడే కూర్చుని వింటున్న ఆదిత్య "ఇవాళ మామయ్య అచ్చం నీలాగా, నువ్వు మామయ్యలాగా కనిపిస్తున్నారు నా కళ్ళకి" అన్నాడు ముసిముసిగా నవ్వుతూ.

ఇంతలో అమెరికా నుంచి సుధీర్ ఫోన్ చేశాడు.

"సుధీర్ మన సుమకి ఐయ్యేయస్ పోస్టింగ్ వచ్చింది. అంతేకాదు 5వ ర్యాంక్ సాధించింది అమ్మాయిల్లో మన రెండు తెలుగు స్టేట్స్‌లో ఐయ్యేయస్‌కి సెలక్టయ్యింది సుమ ఒక్కతే" చిన్నపిల్లాడిలా ఆనందంగా చెప్పుకుపోతున్నాడాయన.

సుధీర్, స్నేహ కూడా సుమని విష్ చేశారు.

ఆ రోజంతా యింట్లో అందరి ఫోన్లూ మోగుతూనే వున్నాయి. కొద్దిపాటి పరిచయం వున్నవాళ్ళు కూడా సుమని అభినందించడానికి కాల్స్ చేస్తూనే వున్నారు. లోకల్ ఛానల్సు, పత్రికలు సుమ యింటర్వ్యూ తీసుకున్నాయి. ప్రసాదరావుగారి హడావుడి అయితే వర్ణించడానికి అలవికాకుండా వుంది. ఆయన స్నేహితులు, రిటైర్డ్ ఫ్రెండ్సందరితో యిల్లు పండుగ వాతావరణాన్ని తలపిస్తూ వుంది.

చాలాకాలం తర్వాత స్నేహితుల మధ్య కూర్చుని ఆనందంగా కబుర్లు చెబుతూ వున్నాడు ప్రసాదరావు.

సంతోషంతో వెలిగిపోతున్న ఆయన మొహాన్ని దూరంగా నిలబడి చూస్తూ వుంది సుమ.

"చూశావా మామయ్య నిన్ను చూసి ఎంత గర్వపడుతున్నారో. నోరు తెరిచి చెప్పడంలేదు కానీ మొహం మాత్రం మతాబులా వెలిగిపోతూ వుంది" ఆదిత్య పక్కనే వున్న గుమ్మానికి ఆనుకుని నిలబడుతూ సుమతో అన్నాడు.

"దేశంలో నేనొక్కదాన్నే ఐయ్యేయస్ సాధించలేదు. అది మరీ అంత గొప్ప విషయం కాదు ఆదీ. కానీ నేను సాధించినదానికి నాన్న అంత వేల్యూ యిచ్చారు. అదీ గొప్ప విషయం. నిజంగా యివాళ అమ్మ వుండి వుంటే నాన్న మొహంలో సంతోషం చూసిస్ అయినా, నన్ను క్షమించేదేమో కదా!" సుమ కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి.

"సుమా నువ్వలా 'అమ్మ'ని గుర్తు చేసుకుని బాధపడుతూవుంటే నా మనసు గడ్డకట్టుకుపోతున్నట్టుంటుంది. ఐ ఫీల్ టెర్రిబుల్" ఆమె చేతిని పట్టుకుంటూ అన్నాడు.

"ఒకమాట అడుగుతాను నిజం చెప్తావా ఆదీ. చిన్నప్పట్నుంచీ నేను సుధీర్ అన్నయ్యతో చాలా రూడ్‌గా ప్రవర్తించేదాన్ని కదా! యిప్పుడు నేననుకుంటున్నట్టుగానే సుధీర్ కూడా వాళ్ళమ్మని గుర్తుచేసుకుని బాధపడేవాడేమో? నేను నాన్నని యాక్సెప్ట్ చేసినట్టుగా మా అమ్మని తల్లిగా స్వీకరించలేకపోయివుండొచ్చు.

అమ్మ ఎప్పుడూ చెబుతూ వుండేది. అన్నయ్య విషయంలో సర్దుకొమ్మని. కానీ నేను పట్టుబట్టేదాన్ని. నేను అన్నింటికీ ఒకటే త్రాసు వాడాను. నా వల్ల నాన్నకీ, అన్నయ్యకీ దూరం పెరిగిపోయింది. తప్పంతా నాదే అనిపిస్తుంది ఆలోచిస్తే. నిజమే కదూ?"

"ఇవాళ నీకేదో అయ్యింది. సంతోషంగా వున్న సమయంలో లేనిపోనివి ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నావు. ఇప్పుడంటే నీకు బాగా తెలివి ముదిరిపోయింది కానీ, చిన్నప్పుడు నీకు మాత్రం ఏం తెలుసు? ఇక సుధీర్ సంగతంటావా తన బుర్ర యిప్పటికీ చాలా ఏరియాల్లో ఎదగనట్టే అనిపిస్తుంది నాకు" అన్నాడు నవ్వేస్తూ.

"అందుకే నిన్ను 'అందరివాడు' అంటారు. ఎక్కడి మాటలు అక్కడ చెబుతావు" అంది సుమ కూడా అతనితోబాటు నవ్వుతూ.

ఆదిత్య నవ్వుతూవున్న ఆమె మొహంలోకి క్షణం సేపు అలాగే చూస్తూ వుండిపోయాడు.

"నీతో కొంచెం పర్సనల్‌గా మాట్లాడాలి బైటికి వస్తావా?" అడిగాడామెని.

సుమ ఒక్కసారి వెనక్కి తిరిగి చూసింది. ప్రసాదరావు ఫ్రెండ్స్‌తో కబుర్లతో బిజీగా వున్నాడు.

"పద" అంటూ అతనితోబాటు నడిచింది సుమ.

ఇద్దరూ తరచుగా కూర్చుని మాట్లాడుకునే మెట్లమీదకి చేరారు.

"నీ ఫ్యూచర్ గురించి ఏమాలోచించావు?" సుమని చూస్తూ సీరియస్‌గా అడిగాడు.

"నాకేంటి ఆదీ. ఎంతో అద్భుతం సాధించినట్టు అందరూ తెగ పొగిడేస్తున్నారు. కావాలంటే యింకోసారి లోపలికి వెళ్ళి విను."

ఆదిత్య సుమవైపు చిరుకోపంతో చూశాడు.

"ఓ.కే ... సారీ నువ్వు అడిగేది మోహిత్ గురించేనని అర్థమైంది. కానీ యిందులో కొత్తగా ఆలోచించేందుకు ఏమీలేదు" అంది నిరాసక్తంగా.

"గడిచిపోయిన జీవితాన్ని వదిలేసి, కొత్తగా లైఫ్ స్టార్ట్ చెయ్యి. నువ్వు ఒప్పుకుంటే డైవోర్స్ కేస్ వేయడానికి లాయర్‌ని పిలిపించి మాట్లాడతాను. ఒకవేళ నువ్వు మనసు మార్చుకుంటే.. ఐ మీన్.. నీకు యింకా అతని మీద ఏవైనా ఫీలింగ్స్ వుంటే.." అని ఆపాడు.

"ఉంటే?" కనుబొమ్మలు పైకెత్తి అడిగింది సుమ.

"అతనితో కలిసి వుండమని సలహా యిస్తావా? నాకు కొత్తగా వచ్చిన ఉద్యోగం ద్వారా అధికారం వస్తుంది కాబట్టి మొగుణ్ణి కంట్రోల్‌లో వుంచడానికి ఆ అధికారాన్ని ఉపయోగించాలా? నాకూ వాళ్ళకీ రక్తసంబంధం వుంది కానీ, నేను వాళ్ళలా దిగజారిపోయి మాత్రం లేను" బాధపడుతూ అంది.

"అయామ్ సారీ సుమా! నీ గురించి తెలియక కాదు. ఇది జీవితంలో పెద్ద నిర్ణయం కాబట్టి అన్ని రకాలుగా ఆలోచించి డెసిషన్ తీసుకోవాలన్నట్టుగా అడిగానంతే" వివరణ యిచ్చాడు.

"అసలు నా గురించి నువ్వేమనుకుంటున్నావు? నేను తప్పులు చేసుండొచ్చు కానీ, బుద్ధిలేని దాన్ని మాత్రం కాదు" కోపంగా అంది సుమ.

ఆదిత్య మాట్లాడలేదు. ఇద్దరి మధ్యా కాలం మౌనంగా నడిచింది. అయిదునిమిషాల తర్వాత సుమే మాట్లాడింది.

"ఇంతకీ పెళ్ళెప్పుడు చేసుకుంటున్నావు?" అంటూ.

"నీ సంగతి చెప్పు. నువ్వు మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోవా?" తిరిగి ప్రశ్నించాడు.

"నా లైఫ్ అంటే ఎగతాళిగా వుంది కదూ నీకు. నన్ను ఒకరు వెక్కిరించక్కర్లేదు. నా జీవితాన్ని నవ్వులపాలు చేసుకున్నానని నాకు బాగా తెలుసు" నిష్ఠూరం, బాధ రెండూ ధ్వనించాయి ఆమె మాటల్లో.

మళ్ళీ యిద్దరూ మౌనాన్ని ఆశ్రయించారు.

"నీ పెళ్ళి గురించి మాట్లాడి నిన్ను అప్‌సెట్ చేసినట్టున్నాను" కాస్సేపాగి అన్నాడతను.

"నీ తప్పేమీ లేదు. ఒకవేళ నువ్వు నా మంచికోరే సలహా యిచ్చినా నాకు ఎగతాళిగానే అనిపిస్తుంది. ఎందుకంటేణ ప్రస్తుతం పెళ్ళి విషయంలో నా మానసిక స్థితి అలావుంది. నా సంగతి వదిలెయ్. నీ పెళ్ళి గురించి మాట్లాడు" సుమ మళ్ళీ మొదటికి వచ్చింది.

"నీ పరిస్థితికీ నా పరిస్థితికీ పెద్ద తేడా ఏమీలేదు" పొడిగా చెప్పి కూర్చున్నచోటినుంచీ లేచి వెళ్ళిపోయాడతను.

"ఆదీ నువ్వు ఆఫీసుకేగా వెళుతున్నావు. నన్ను దారిలో డ్రాప్ చేయగలవా?" మేడమెట్లు దిగుతూ, ఆదిత్యని చూసి అడిగింది సుమ.

"ఎక్కడికెళ్ళాలి?"

"దారిలో చెబుతాను పద" అంది హడావిడిగా చెప్పులు వేసుకుంటూ.

"సరే పద. మళ్ళీ ఈ అవకాశం నాకు ఎప్పటికి వస్తుందో త్వరలో మేడమ్‌గారికి గవర్నమెంటు వారి కారు, సేవకులు వస్తారుగా" నవ్వుతూ అన్నాడు ఆదిత్య.

కారు ఎక్కి కూర్చున్నాక ఆదిత్య డ్రైవింగ్ చేస్తూనే నవ్వుకుంటూ వుండడం చూసింది సుమ.

"ఎందుకలా నవ్వుతున్నావు? అడిగింది అనుమానంగా.

"నువ్వు డ్రైవింగ్ నేర్చుకుంటున్నప్పటి విషయం గుర్తొచ్చింది. మామయ్య నీ చేతికి కారు యివ్వనన్నారు. నిన్ను కాలేజీలో డ్రాప్ చేసే డ్యూటీ నాది. నువ్వు మాత్రం నీ ఫ్రెండ్సుకి సొంతంగా డ్రైవింగ్ చేసుకుంటూ వచ్చానని డబ్బా కొట్టావు వాళ్ళు నమ్మలేదు."

అతను చెబుతూ వుండగానే సుమ పకపకా నవ్వింది. "కారు పార్కింగ్ చేశాక, వాళ్ళు కారులో యింకెవరన్నా వున్నారా అని చూస్తారని. నిన్ను వెనకాల సీట్లో అడ్డంగా పడుకోమని గోల చేశాను కదూ"

"వెనకాల సీట్లో కాదు సీటు ముందర కాళ్ళు పెట్టుకునే స్థలంలో పడుకోమని ఒకటే గోల. ఆరడుగుల మనిషిని, నువ్వు కాటన్ బాల్ అనుకున్నట్టున్నావు. ఎలాగో ఒత్తిపెట్టి యిరికించొచ్చని నీ ప్లాన్" అని మళ్ళీ నవ్వాడు.

"నాకు కంగారు వస్తే ఏం చేస్తున్నానో అర్ధంకాకుండా వుండేది అప్పట్లో" ఒప్పుకుంది సుమ నిజాయితీగా.

"నువ్వు చెప్పినట్టు చేయలేదని నా మీద మూడురోజులు అలిగావు కూడా"

అతను చెబుతూ వుంటే ఆ దృశ్యం కళ్ళముందు కదిలినట్టైంది.

"నిన్ను బాగా విసిగించాను కదా.. ఆదీ!" జ్ఞాపకాల బరువు ఆమె మాటల్లో స్పష్టంగా తెలుస్తూ వుంది.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments